

NAS GLAS

Glasi Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina . . . . . 20.—

Četrletna naročnina . . . . . 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Javni namještenci na okup!

Doista težku sudbinu proživljajo vsi javni namještenci, u prvom redu državni činovniki i službenici. Ne samo da se njihov položaj nakon tolikih patnja, razočaranja i stradanja ne popravlja nego se danomice još pogoršava. Unatoč očekivanju, da će sredjivanjem prilika nastati bolji dani, svaka nova žrtva za sanaciju općeg položaja pada na njihova ledja.

Notorna je činjenica, da su žrtve iz dana u dan sve to teže. Umjesto učvršćivanja položaja drž. službenika dolazi nestalnost, koja se obročno produljuje u nedogled, mjesto materijalnog obezbeđenja dolazi redukcija, koja se periodički ponavlja poput gladnih godina i kao Damoklov mač visi nad njihovim glavama, umjesto poboljšanja plaća dolazi otmanje zaslužbine na jedan nedoličan način pod vidom altruističke brige za unesrećene sugrađane. I kad bi ovo bilo sve zlo, koje je sudbina namijenila javnim namještenicima, još bi se moglo govoriti o nekoj mjeri, koja je nategnuta ali nije prevršena. Nu kad se uoči tendencija naših vlastodržaca, da sve žrtve za sanaciju općenite ekonomske krize prevale na ledja državnih službenika makar i pod cijenu njihovog potpunog materijalnog a po tom neminovno i moralnog uništenja, mora se priznati, da takav rad prevršuje svaku mjeru, jer je nepromišljen, nepravedan, a za narodne i državne interese očigledno štetan.

Nakon što je smanjivanje dodataka unatoč izjave vlade o provizornosti ove mjere proglašeno pred kratko vrijeme definitivnim, sprema se velika redukcija drž. službenika i to u broju od 50.000 lica. Nu to još nije sve.

Iz pouzdanog izvora saznajemo, da vlada kanj u najskorije vrijeme smanjiti drž. službenicima dodatke na skupoću za daljnji 50 posto, dakako najprije valjda provizorno a onda onako clam et precario i definitivno. I onda onako opravdat će se potrebom štednje i uravnoteženja budžeta, a parlament će to naravski bez skrupula i odobriti.

Možda će tkogod ovu vijest i demantirati, ali tom demantiju ne će trebati vjerovati, jer nas iskustvo uči, da vlada ovakove prepade taj do poslednjega časa, kako ne bi drž. službenici bili prerano upozoreni na pogibelj, koja im prijeti i kako se ne bi za vremena mogli spremati na otpor.

Teško je vjerovati, da u naših vlastodržaca imade tako malo socijalnog smisla i osjećaja pravednosti, te su pripravi i na ovu neracionalnu mjeru. Mi bi iskreno željeli, da nas događaji uvjere o protivnom, ali zato imade slabe nade.

Kraj ovakih prilika ne preostaje javnim namještenicima ino, nego da zbiju svoje redove i pripreve se na energičan istup. Neka se nitko ne plaši borbe. Složna i jedinstvena akcija može uroditi samo povoljnim rezulta-

tima, ali u njoj treba da sudjeluju svi, koji se osjećaju iskrenim drugovima i javnim namještenicima. Karijeristi i štreberi ne će i ne smiju smetati, a ako će htjeti ometati posljednje naše napore za goli život nas i naših porodica, treba s njima obračunati. Treba da se obranimo od materijalne propasti, jer je ova strašna još i u tome, što sa sobom povlači i moralnu propast. U toj samoobrani poduprijet će nas svatko, tko ima jošte poštenja i ljudskog osjećaja.

Javni namještenci! Prislonite se svj bez razlike na svoje organizacije i budite pripravi na najodlučniju borbu. »Zagr. N. gl.«

Kako naj se vedejo državni nameščenci v službi in izven nje.

Kabinet ministra financ je z odlokom z dne 31. julija t. l. št. 4343 priobčil sledečo naredbo gospoda ministra z dne 29. julija t. l. iste št.:

»U javnosti se često piše i u parlamentu i na javnim zborovima govori: kako avtoritet državnih vlasti nije na onoj visini, na kojoj treba da je i da državni službenici ne uživaju u narodu onaj ugled koji treba da uživaju. Pošto takvo stanje stvari škodi ugledu države, i ima nepovoljno dejstvo na pravilan tok i svršavanje poslova po državnim nadležstvima, to u vezi čl. 89., 92. i 164. zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda, in napomene g. predsednika Ministrskog Saveta Br. 1578 od 23. jula 1926. god.

Naredjujem.

1. Šefovi nadležstava u područnom mi resoru imaju voditi najozbiljniju kontrolu nad ponašanjem podčinjenih mi činovnika kako u kancelariji, tako i van kancelarije, i svojim ličnim primerom, savetima i primenom kazne uticati na ponašanje činovnika. One činovnike, koji se odaju kakvom bilo poroku (pijanstvu, bludničanju, javnoj kocki i dr.) koji može uticati rdjavo na okolinu i smanjiti ugled i avtoritet takvog službenika, predložiti za kaznu a u težim slučajevima i uklo-njanje iz državne službe.

2. Službenici kako viši tako i najnižji pri vršenju službe u kancelariji i van ove imajo se prema građanima najuljudnije ponašati, svakog građanina primiti, saslušati i reči mu da ima prava na ono što traži (ako ga ima) i narediti i preduzeti izvršenje, ili da nema prava (ako ga nema) i sa kojih razloga, i uputiti ga na upotrebu pravnog sredstva, ako tome mesta ima, i to sve pobranim rečima i službenim tonom.

Najstrožje zabranjujem službenicima da u vršenju službe upotrebljavaju nedopuštene izraze, viku pretnju i nepotrebnu polemisanje, a svaku opravdanu žalbu na ponašanje

državnog službenika uzeću u ocenu i narediću da se takav službenik najstrožje kazni.»

Ta naredba je izšla nekako sočasno z odredbo o redukciji drag. doklad. Zdi se, kakor da je redukcija zamišljena kot kazen za naše nekvalificirano obnašanje. Oče si je premislil in je vzel otroku odrezani grizljaj kruha z opazko, da ga ni zaslužil, ker se grdo ponaša, za kar je pa doznal šele poslednji trenotek.

Zagrebski »N. Gl.« se je odločno upri proti podtikanju ter piše med drugimi tudi: »Mi smo že opetovano naglašali svoje stališče, da zamorejo rešiti samo kvalificirani in korektni uradniki državno administracijo. Zavoljo tega je treba očistiti uradniški kader od vseh onih elementov, ki ne spadajo vanj. Za to pa je potrebna velika odločnost s strani vlade, ki mora postopati brezobzirno ne glede na partije in na osebnosti. Potem pa nadaljuje:

»Nu da današnja vlada, koja takodjer nije pokazala iskrenosti u postizavanju toga cilja, ovako komotno optužuje čitavi stališ drž. činovnika i službenika s javnih poroka, doista nije lojalno. Zar bi se moglo ovako optužiti sve ministre i narodne poslanike zato, što su se i u njihovim redovima prema izjavama nekih uvažanih političkih vodja pojavili poroci »pijanstva, bludničanja, javne kocke i drugo?« Mi znademo, da su neki ministri bili javno proglašeni kockarima, da su se opet neki u saobraćaju ne samo sa strankama nego i sa ustavnim faktorima diskvalificirali ne samo kao državni funkcionari nego i kao ljudi, pa ipak nije nikada nikomu palo na pamet, da optužbu s ovih poroka protegne na sve njihove kolege.

Ova gesta g. predsjednika vlade ne samo da nije mudra nego je posvema depasirana. Nakon njegova postupka sa delegacijama organizacija držav. službenika ovo je ponovni dokaz, koliko cijenj g. predsednik svoje nauže saradnike — drž. namještenike. Mogu li ovi nakon svega toga s ljubavlju raditi svoj odgovorni posao? Može li se od njih nakon materijalnih udaraca i moralnih čuška tražiti jošte nekih ideala i više nego li sušto vršenje službe samo prema slovu zakona?

Neka odgovore oni, koji tako postupaju s drž. činovnicima i službenicima.»

Vsekako pa morajo čitati uslužbenci finančne stroke z velikim zadošččenjem kleni in možakarski dostavek fin. delegata, g. dr. Šavnika, ki ga je pripisal k tej okrožnici in ki se glasi dobesedno:

Akoravno si ne morem misliti, da bi bile dale pritožbe proti meni podrejenim državnim uslužbencem povod k tej odredbi, Vam jo po službeni dolžnosti sporočam in Vam tudi od svoje strani polagam na srce točko 2. Kakor bi ne bilo ne dobro, ne simpatično znamenje za nas, ako bi že z osebnim nastopom

odbijali publiko, tako je zlasti v finančni službi najboljše priporočilo, ako znamo v ljudeh vzbuditi čut, da se smejo z zaupanjem obracati do nas. S tem seveda ne mislim niti nemoškega dobrikanja napram komursibodi, niti nedopustnega popuščanja v stvari, pač pa ono za modernega uradnika samo ob sebi umevno občevanje s strankami, ki že po svoji korektnosti in po potrebi tudi dobrohotnosti oblike kaže, da smo pripravljene vsakomur, zlasti pa priprostejšim slojem iti na roko do skrajne meje, ki jo dopuščajo zakon in naši službeni predpisi. Skušnja uči, da morejo na ta način največja nasprotja zgubiti svojo ostrino.

Ne dajte se motiti niti po izpadih, kakor jih je prinesel znani članek »Kmetškega lista« z dne 7. jul. t. l. (»Biriči v kmetških hlevih«) in ki jih je narodnemu poslancu lažje podpisati, kakor meni tako kvalificirati, kot zaslužijo. Nasprotno: čim bolj se potrudite slediti navodilom gospoda ministra, tem bolj boste demantirali taka — na čast slovenski žurnalistiki bodi rečeno! — tudi osamljena izvajanja. —č

Uradniško vprašanje je vprašanje pravne sigurnosti v državi.

»Jutarnji list« piše:

»Zaštita prava gradjana je osnovno pitanje svega pravnog i društvenog poretka. Ta garancija prava gradjana intimno je vezana o podjelu funkcija državne vlasti.

Te funkcije državne vlasti mehanički su razdijeljene u zakonima, ali duh podjele leži u primjeni, u izvršbi. Pravni kontinuitet, a potom i zaštita individualnih i kolektivnih prava gradjana leži u izvršbi podjele funkcija državne vlasti, te izvršbi unutar samih oblasti pojedinih funkcija.

Ta izvršba leži u rukama činovništva. Time postaje činovništvo po svojim funkcionalnim djelatnostima zastavni dio života pravne države.

Činovničko pitanje je isključivo pravno pitanje, pitanje pravne sigurnosti u državi.

Samo sa ovoga stanovišta mora se da ovo pitanje posmatra, pa otale vidimo, koliko se zločin na društvenem tijelu počinjava po legalno odgovornim, a u stvari neod-

govornim vlastodršcima, koji ovakvim uredjivanjem činovničkog pitanja poradjaju na štetu gradjana odgovornost države po principu jednakosti prava i terete. O ovom će da sudi historijska istina.

Da! To je sve zločin i prema općenitosti državljana i prema stalešu činovnika. Ne valja stavljati čovjeku danas u izgled komad kruha, a psihološki ga postavljati u stanje dvoumnice, da li će ga i sutra dobiti. Time se ubija moral — svaki moral.

Nije i ne smije da bude pitanje stalnosti činovnika ovisno o uspjehu na izborima, već o kontinuitetu i stabilnosti pravne sigurnosti gradjana u odnosu zaštite njihovih prava.

Zato je životni petiti Jugoslavije, da se pitanje činovnika uredi stalno i nepromjenljivo prema petitim pravne države. Kod toga plaćamo sve moguće i nemoguće vrste poreza sve tamo do takse na artiju.

Prigodom pitanja redukcije govorili smo o izgradnji činovničkog kadra na bazi strukovne izobrazbe. Tamo smo dokazali, da je uspelo u ovoj državi rastepsti činovnički kader, da se rad interesa partija u tom odnosu stvorilo mjesto strukovnih nosioca eksekutive državne vlasti, organički determinovanih legalnim granicama svoje djelatnosti, postavilo zbor partijskih favorita sa pretenzijama svemoćnosti.

Tužna sudba ovakve prakse dostigla nas je i državljana naše države padoše potruške dosadjujuć se živjeti u ovakvom ambientu. Što tražimo?!

Da se našem činovništvu zagaruje na osnovu principa pravne države, da je subjekt, a ne objekt. Da mu stalnošću položaja budu kao i svakom gradjaninu zaštićena prava proiziruća iz njegova položaja i da se ta prava ne pretvaraju u subjektivni privilegij. Da mu se dade ekonomska baza, da nije izvršen bar elementarnom kruhorstvu sa svim njegovim posljedicama.

Uz ove uvjete, a na bazi strukovne spremlje i izobrazbe osnovani kader činovnika sposoban je da provedbom zakona regulira naš mnogostruki pravni život u cilju zaštite prava gradjana, a da je pri tom vodjen samo interesima kolektivnih i individualnih prava po onoj pučkoj: ni po babu, ni po djedovima, već po pravdi Boga velikoga.

Naprej, naprej!

Dalje in konec.

Razčiščenje stališča do političnih strank in kulturnih društev. — Učiteljstvo mora biti solidarno z ostalim državnim uradništvom. — Za sindikalno podlago strokovnih organizacij.

Dalje bo treba imeti pri podružnicah, kakor pri centrali zastopstvo, ki bo odgovarjalo številu članov iz naše organizacije. Nas pa je največ.

Glede pretenj, da bomo izstopili iz vseh društev, moramo zavzeti umerjeno stališče in ukrepati šele po ugotovitvi, da smo vsi javni nameščenci edini vsaj v zadevi kruha, pred vsem naši bratje na jugu, pri katerih vladajo drugačne razmere.

Marsikomu, zlasti neklasificiranemu je solidarnost neljuba, če se je preril do korita, ki mu več nese, kot če bi legalnim potom ali po opoziciji dosegel skromen paberik na rednih dohodkih.

Le v edinosti je moč in potem bodo naše pretnje kaj zalegle.

Politične organizacije nas neobhodno potrebujejo in se bodo bale izgubiti svoje privržence, glasove in delavce, če popolnoma izprežemo. Gotovim strankam bi bila naša politična desertacija zopet nad vse dobrodošla. Tudi to moramo upoštevati!

Psavino volilno pravico so nam itak vzeli in vržimo jim tja še aktivno pravico in zopet le pod pogojem, da smo edini. Pričakovati moramo, da bodo med nami gotovo stavkokazi, katerim bo stranka in po njej pridobljeno korito več od solidarnosti.

Vsekako pa naj pridejo karitativna in kulturna društva šele zadnja na indeks, kajti ogabna politika in narodni interesi ter prosvetno delo naj se ne postavljajo v isto vrsto.

Cankar opisuje mater, ki vleče voz po klancu navzgor. Otroci sede v vozu in jo bijejo, preden dospe na klanec, se zgrudi pod udarci in umre. A to mater je sram celo umreti, ker ni dosegla vrha, čeravno ji to narakuje njena neskončna ljubezen do svojih otrok.

Mi pa bomo najbrže prej omagali in bomo porinili voz po klancu navzdol, naj se pobije vse, če ni drugače mogoče in če to hoče modra — vlada, ki nam reže kruh.

F. R.:

Nov jezik.

Sinoči sem zopet sedel v kavarni v našem skritem kotičku s prijateljema Mirkom in Jankom. Pogovarjali smo se o jezikovni vedi. Prišel je na vrsto tudi novi jezik, takozvani »esperanto«. Ob tisti priliki se je razvil med nami naslednji pogovor:

»Kaj mislite, ali pride kdaj ta »esperanto« do svetovne veljave, do posredovalnega jezika, kakor je namenjen?«

»Nikdar, nikdar! Sestavljen je enostavno po romanskih jezikih, po laščini, in to odbija. Narodi last človeštva, pa naj je še tako dobra in koristna, so si preveč nasprotni in zavirljivi, samoljubni in ljubosumni. Last enega naroda ne postane nikdar. Treba bi bilo izumiti ali pravzaprav izsiliti iz prirode nov, od vseh jezikov popolnoma nezavisen jezik.«

»Kako bi se mogel ustvariti tak jezik?«

»Na prvotni prirodni način. Jaz sem že mnogo premišljeval o tem in imam v glavi popoln načrt, ki bi ga tudi izvedel, ako bi bil ameriški milijonar. Toda kot ubog ljubljanski uslužbenec naj raje molčim o takih stvarih.«

»Zakaj pa ameriški? Saj je zdaj tudi v Jugoslaviji mnogo milijonarjev!«

»Da! A naši nimajo svojih milijonov za znanstvena podjetja, in če bi jih kateri tudi dal na razpolago v take svrhe, bi ti milijončki ne zadostovali za izvedbo mojega načrta.«

»No, kakšen pa je tisti tvoj dragi načrt? Jaki sem radoveden nanj.«

»Odkrij ga nama. Morda ti preskrbiva meena.«

»Vidva se šalita, a moj načrt je resen. Nisem se mučil z njim le za šalo.«

»Zato pa ga ne skrivaj. Obelodani ga! Ali ga pa midva spraviva v javnost. Človek ne vidi v bodočnost. Ako bi te nenadoma pograbila smrt, pa bi odnesel svojo skrivnost s seboj. Ali bi je ne bilo škoda?«

»Imam res to napako, da nosim vedno polno glavo vsakovrstnih načrtov, a ne zapišem si nikdar nobnega. Vedno odlašam: bom že, bom že. Očlašal bom najbrž do smrti s svojimi zapiski, čeprav smrt menda še ne kleplje kose za moj suhi vrat. Toda o svojem načrtu, ki sem ga zasnoval po prečitanju Šerlove razprave o otroškem jeziku v »Slovani« leta 1904., sem spisal primeren članek in ga poslal v objavo uredniku lista, ki sem bil že več let naročen nanj. Nestrpno sem potem čakal, kedaj izide moj članek, in vsako številko svojega lista sem hlastno pregledal, iskajoč zaželjeni naslov svojega spisa. Ker pa je bilo vse moje pričakovanje zaman, sem šel v uredništvo vprašati, zakaj da tako dolgo ne izide. »Kaj je vendar z njim? Kje je sedaj? Pošljem ga kam drugam, ako morda vam ne ugaja.« Urednik mi je mogočno pokazal na svoj koš: »Izgnil je tu notri, kamor edino spada.« »Zakaj pa?« »Ker tako majhni ljudje nimajo pravice misliti na take reči.« Razočaran, srdit in obenem žalosten sem odšel domov. Začel sem iskati prvotno sestavo svojega članka in jo srečno našel med pismi in dopisnicami. Na njej je bil dan dovršitve 12. junija 1904. Shranil sem tisti papir v poseben pisмени zavitek in tam je še zdaj. Pogledal nisem spisa nič več in tudi nobenega novega sestavka nisem od takrat napisal. Vse, vse, kar drugi zapisujejo in prodajajo, se nabira in kopiči v moji glavi. Čudno, da mi je že ni razneslo.«

»Ubogi prijatelj! Škandal, da se ti je moglo zgoditi kaj takega! Koliko škode je naredil našemu narodu in splošni prosveti tisti starokopitni filisterski urednik s svojim tesnosrčnim postopanjem! Takih samovoljnih škodljivcev dandanašnji pač ni več v naših uredništvih!«

»Premalo jih poznaš. Še več jih je sedaj kakor nekdanj. Povem vama svoj načrt, zapišita si ga in potem ga poskusita v javnost polom tiska. Tada bosta spoznavala...«

»Velja! Pripoveduj!«

»Poslušajta torej: Bogat sem, zmerjajo me z večkratnim milijonarjem. Denarja imam, da sam ne vem, kam z njim. Oženjen sem že 15 let, otrok nimam. Zato mislim in mislim, kaj bi začel z denarjem, da bi kaj zalegel v mojo korist tudi po moji smrti. Če ne drugega, vsaj govorili naj bi o meni. Denarja in drugega premoženja ne maram pustiti na kupu, da bi se moji lakomni sorodniki in drugi lenuhi, ki niso nič trpeli zame, prepirali, pravdali in si pasli trebuhe z mojimi žulji. Zena pravi: »Zidajva novo cerkev. Ohranila bo nama večni spomin na zemlji, v nebesih pa nama pripomogla do lepšega trončka.« Jaz se iz gotovih razlogov ne morem ogreti ta predlog. Zopet premišljujem nekaj časa o stvari še nadalje, pa se mi zasveti v glavi pametna misel. Vzradoščen rečem ženi: »Jo že imam. Zavod za nov jezik si ustanovim. Kaj takega ni še nikomur prišlo na misel. To bo nekaj novega, nekaj izrednega. Povzdignil bom kulturo. Ves svet bo name zijał z občudovanjem in spoštovanjem. Na veke ne bo pozabljeno moje slavno ime! Kakor sklenjeno, tako pa mora biti tudi storjeno.« Še pristavim in se takoj odpravim na delo vkljub pomislekom in ugovorom moje pobožne žene.

izvršen. — List zahteva od vlade, da se krivci sodnijsko zasledujejo.

Čehi. Poštni uradnik, ki je služboval pred prevratom več let v Trstu in mnogo občeval s slovenskimi poštami uradniki, piše o nas v »Pošt. Gl.« . . . Ko je razpadla bivša Avstrija, je bila usoda Čehom toliko mila, da so stopili na čelo češkoslovaškega naroda: Masaryk, Beneš in dr. Rašín. V kratkem času so uredili državo in njene finance, tako da stoji danes ČSR na trdnem temelju. Zato pa uživajo imenovani možje svetovni sloves in mi smo na nje po pravici lahko ponosni. Če bi imela Jugoslavija našim enake državnike, bi vi danes živeli v neprimerno boljših razmerah. Podoba je, da niste imeli doslej niti enega spretnega krmilarja na državni ladji. Zato seveda ne pridete nikamor naprej, marveč nazaj se pomičete, ali kakor pravi Slovenec: rakovo pot greste. V Banatu imate svojo žitnico, ob Hrvaškem Primorju in v Dalmaciji vam je po morju odprta pot po vsem svetu, v vaših gorah so skriti neizmerni zakladi vsakovrstnih rud, v rekah imate neizčrpne vodne sile itd. V istini, malo držav je tako oblagodarjenih, ali kaj pomagajo, ko pa pravega državnega gospodarstva ni. Pri slabem gospodarstvu imajo njegovi posli slabo. Pri slabem državnem gospodarstvu trpi v prvi vrsti državni uslužbenec. Na eni strani se izmetavajo milijoni in milijoni, na drugi strani pa ni pare za najrumejše državne potrebe. Plačani ste slabše kakor mi, a kljub temu nočejo vaši ministri o izboljšanju plač, o izplačilu razlike ničesar slišati, ampak vam plače reducirajo, kar je glede skromnih vaših plač vnebovpijoča krivica. Nam so se letos plače znatno

izboljšale, tako da moremo svojemu stanu primerno živeti. Lahko si mislite, kako sem vesel, da službujem v ČSR in nisem ostal v Jugoslaviji!

Književnost.

Zdravje, zdravstveno poučni list, št. 9, je izšel z naslednjo vsebino: Poišči si zdravo nevesto, Naše pravice in dolžnosti za razvoj higijene, O negi zob, Zdravstvene razmere v naši industriji in obrti, Golšna žleza ali golša itd. in različen Drobiž. List najtoplejše priporočamo.

Gruda, mesečnik za ljudsko prosveto, št. 8, je razposlan. Celoletna naročnina 30 Din, za dijake in vojake 20 Din. Naroča se v Kolodvorski ulici št. 7.

Zvonček (1. štev.), letnik 1926—1927, je ravnokar izšel s sledečo vsebino: E. Gangl: Dalmacija, pesem. — Josip Vandot: Kocljeva osveta, planinska pripovedba s podobama. — A. Potočnik: Ljubljana, poučni spis. — Janko Samec: Skrivanje, pesem. — M. Jezernikova: Vila Zlatana, pravljica. — Fr. Rojec: Lambergerjev dom, pesem. — Janko Leban: Valentič Stanič, življenje pis. — Karel Šrbenk: Jure, gledališka igra, pouk in zabava. — Kotiček gospoda Dobropoljskega. — Ta najboljši mladinski list vsem staršem najtopleje priporočamo, da ga naroče za svojo deco. Starši naj se ne strašijo malenkostne denarne žrtve, kajti celoletna naročnina znaša samo 30 Din. Iz navedenega pa je razvidno, da je Zvonček bogate vsebine, ki bo našim malčkom vedno dobro služila v razvedrilo, pouk in v blažitev srca. Naročbe naj se naslovijo na upravo Zvončka, Ljubljana, Frančiškanska ulica 6, I.

Originalne potrebščine za OPALOGRAPH preservat, fixat in druge potrebščine. Originale barve in matrice za Gesteteru Cyklostil.

LUD. BARAGA,
LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6, I.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvačite. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Neprekosljivi so le
EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.
Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palaca Ljub. kreditne banke.)

Priporočamo

posebni oddelek za gospode
A. Sinkovec nasl. K. Soss
Ljubljana, Mestni trg šte. 18, 19

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo
dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

Specijalna trgovina ščetarskih izdelkov
priporoča tudi svojo veliko izbiro spominskih izdelkov, galanterijo in parfumerijo

M. Mihelič

Ljubljana, Šelenburgova ul.

Fran Iglič krojaški atelje
LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

F. Szantner, Ljubljana
Šelenburgova ul. 1.

Špecialist za ortopedična in anatomska obuvala in trgovcev čevlji.

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata raznovrstno jesensko in zimsko blago. — Vedno v zalogi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste. Na obroke proti garanciji uradov.

Razširjajte

„Naš Glas“!

Cenejše kot pri
razprodajah
se dobi vsakovrstno manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg šte. 17.

Najboljši živani stroji in kolesa edino le

Josipa Petelinca
znamka
Gritzner in Feniks
za rodbino, obrt in industrijo

Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija
Delavnica za popravila.
Na veliko Telefon 913 Na malo

Najnižje
cene!

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

priporoča svojim članom nakup najfinejše bačke moke, sladkorja, kave, olja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, južnega sadja in sploh vsega specerijskega in kolonialnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira dežnikov in predpražnikov. Izdeluje najfinejše in najtrpežnejše čevlje vseh vrst po meri in naročilu. — Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!

Državni uslužbenci, kupujte v svoji zadrugi!

ZADRUŽNA BANKA V LJUBLJANI

Aleksandrova cesta

Aleksandrova cesta

se priporoča za vse finančne transakcije v tu in inozemstvu. — Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekočem računu. — Oddaja srečke državne razredne loterije.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.